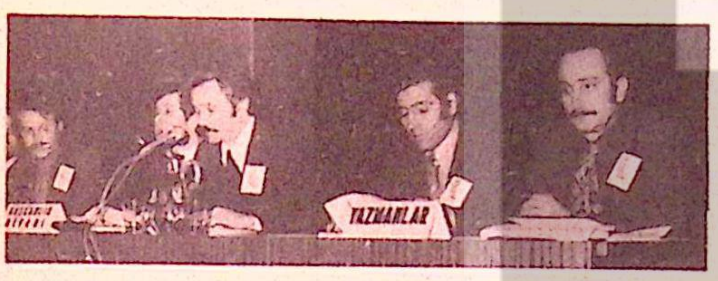
MAYIS
1974
YIL 1 SAYI 2
HER AYIN BAŞINDA ÇIKAR

tmmob elektrik mühendisleri odası
istanbul şubesi yayın organıdır

AYDINLIĞA DOĞRU

tüm çalışanlar üzerindeki anti-demokratik ve ekonomik baskılar kaldırılmalıdır

başyazı

sendikal örgütlenmenin gerekliliği

Mühendis ve Mimar Odalarının şube ve genel merkezlerinde yapılan genel kurul toplantıları; bu yıl ilericilerin, demokratların, yurtseverlerin, devrimcilerin ezici galebeleriyle sonuçlanmış bulunuyor. Özellikle 12 Mart'tan sonra yürütülen baskı, iftira, terör ve işkence kampanyası, egemen sınıfların istedikleri sonuçları yaratmamış, meslek odalarında, "Olağanüstü Dönem"in koşullarından yararlanarak, yönetimi gaspedenler layık oldukları cevabı almış ve teknik elemanlar gerek şube ve gerekse genel merkezlerde, genellikle en yetenekli, en bilinçli, en yiğit temsilcilerini yönetimle görevlendirmiştir.

Genel kurul toplantılarında, birkaç çat lak sesin, birkaç provokatörün, birkaç "sayın muhbir vatandaş"ın dışında egemen sınıf temsilcilerinin bülük bir moral yıkıntısı içerisinde oldukları izlenmiş, finans kapital tahakkümünden yana olanların, hatta bu tahakkümün devamı için somut çabada bulunanların, yani işbirlikçi büyük bürokratların, tekelci güçlere yamanmış büyük müteahhitlerin, eski özel okul patronlarının, sultan Süleyman'ın saltanatı sırasında parsa toplayanların, kesin bir şekilde "havlu attıkları" ortaya çıkmıştır.

Bütün bu oluşumlar, teknik eleman kitlesi içerisinde, gerek 12 Mart'tan önceki gerekse sonraki örgütlenme çabalarının boşa gitmediği, teknik elemanların ülkemizdeki tüm üretici kitleleri yani işçilerle diğer emekçileri ve ayrıca memur zümresini büyük bir baskı altında tutan ekonomik olanaksızlıklar ve özellikle finans kapital tahakkümünün doğal sonucu olan, pahalılık karşısında giderek daha da bilinçlendiğini somut şekilde ortaya koymuştur. Bugün öğretmen kitlesinin hemen arkasında ya da yanın

Devamı 6'da

TÜRKİYE I. TEKNİK ELEMAN KURULTAYI BÜYÜK İLGİ GÖRDÜ

Yurtsever teknik elemanların içinde bulundukları koşulları tartışarak sorunlarını ve isteklerini kamuoyuna ve ilgililere ulaştırmak ve halkımızın çıkarları doğrultusunda sürdürdükleri mücadeleye yeni bir hız kazandırmak amacıyla Türkiye'de ilk kez 70 bini örgütlü 150 bin teknik elemanı temsil eden 29 örgütün oluşturduğu "Türkiye I. Teknik Eleman Kurultayı" 13 - 14 Nisan 1974 günlerinde Ankara'da DSİ Salonunda toplandı, teknik eleman ve yurt sorunları dile getirildi.

Kurultay'ın açış konuşmasını yapan Tertip Komitesi Başkanı Fevzi Küpeli, teknik elemanların yıllardır ağırlaşan çalışma ve yaşam koşullarını şöyle sıralamıştır:

kamu personelinin sorunları tartışıldı

Kamu personelinin sorunlarını saptamak amacıyla Devlet Bakanı İsmail Hakkı Birler tarafından düzenlenen toplantı, 22 Mart 1974 tarihinde TSE salonunda yapılmış, Başbakan Bülent Ecevit, terfilerde öğretimin yanı sıra yeteneklerin ve meslek içi eğitimin de dikkate alınması gerektiğine değinmiş ve:

"Türkiye'nin ekonomik sosyal ve yönetsel düzeninde bazı önemli değişiklikler yapma iddiası ile göreve başladık. Hükümetin başarısı, kamu

Devamı 8'de

türkiye 1. teknik eleman kurultayı
13-14 NİSAN 1974 / ANKARA

leğini uygulayamamanın verdiği huzursuzluk için dedir.

2- İşsizlik ve ücret düşüklüğünün teknik eleman üzerinde yarattığı baskı dayanılmaz bir düzeye ulaşmıştır.

3- Teknik elemanın halkına hizmet etme ve hak ettiği ücreti alma yolundaki her atılımı sert

"1- Bugün, teknisyenlerden mühendisine kadar her teknik eleman bilgisini, tecrübesini, yaratıcı gücünü halkının hizmetine sunamamanın, mesleğini uygulayamamanın verdiği huzursuzluk için dedir.

2- İşsizlik ve ücret düşüklüğünün teknik eleman üzerinde yarattığı baskı dayanılmaz bir düzeye ulaşmıştır.

3- Teknik elemanın halkına hizmet etme ve hak ettiği ücreti alma yolundaki her atılımı sert nelerdir antidemokratik 1970 sonrasında ise ana hatlarıyla ortaya

Devamı 8'de

ekonomik ve demokratik mücadele için tüted'de birleşelim

Tüm Teknik Elemanlar Derneği TÜTED İstanbul Şubesi yeniden faaliyete geçmiş, teknisyeni, teknikeri, mühendisi ve mimarı ile ayrılmaz bir bütün olan teknik elemanlar, şu anda gündemlerindeki en acil sorun olan sendikalaşma haklarını kazanmak üzere TÜTED bünyesinde örgütlenmeye başlamışlardır.

TÜTED İstanbul Şubesi Başkanı Kemal Daysal imzasını taşıyan bir çağrı tüm teknik eleman örgütlerine gönderilmiştir.

Teknik elemanların ancak sendikal haklarını sağladıkları zaman ekonomik, sosyal ve demokratik mücadelelerini yeni boyutlara ulaştırabileceklerinin belirtildiği çağrıda:

"TÜTED, tüm teknik elemanların bir çatı içerisinde sendikal ve demokratik haklarına kavuşması doğrultusundaki mücadelede somut bir maddi temeli oluşturacaktır." denmekte, bütün meslekdaşlarımızın TÜTED'e üye olmalarının sağlanması istenmektedir.

YÖNETİM KURULU

TÜTED İstanbul Şubesinin yeni Yönetim Kurulu aşağıdaki şekilde oluşturulmuştur.

Kemal DAYSAL	(Mak.Yük. Teknikeri)
Abdurrahman ARIMAN	(Mak.Mühendisi)
Hüseyin DOĞAN	(İnş. Mühendisi)
Mustafa CİVEK	(Elk. Mühendisi)
Semiha CANDELEN	(İnş. Teknisyeni)

TEKELCİ SERMAYE PETROL SÖMÜRÜSÜNÜ YETERLİ BULMUYOR

on bir meslek odası türkiye'nin petrol politikası konusundaki görüşlerini kamuoyuna açıkladı

Ekonomik ve Sosyal Etüdler Konferans Heyeti tarafından 24-25 Nisan 1974 tarihlerinde İstanbul'un Tarabya Oteli'nde düzenlenen Türkiye'nin Petrol Politikası konulu seminer, dışa bağımlı politikayı yeterli bulmayan, bu bağımlılığımızın daha da artmasını özleyen tekelci sermayenin düşüncelerini yansıtması bakımından çok ilginç öneriler getirmiştir.

ÜLKEMİZDE UYGULANAN PETROL POLİTİKASININ TARİHÇESİ:

Tekelci sermaye sözcülerinin yeterli bulmayarak değişmesini istedikleri petrol politikamızıtarihi gelişimi içinde sunmakta yarar görüyoruz:

1- 1926 yılında çıkarılan 792 sayılı Petrol Kanunu sadece devletin petrol arayabilmesini ve işletebilmesini öngörmekteydi.

2- 7 Mart 1954'te çıkarılan 6326 sayılı Petrol Kanunu ise yabancı sermaye ve teknolojiyi petrol aramak üzere Türkiye'ye çekmek üzere hazırlandı.

3- 1960 sonrası hızla gelişen milli uyanışları frenleyebilmek için 5 Nisan 1973 tarihinde çıkarılan 1702 sayılı Petrol Reformu Kanunuyla yabancılara sağlanan sınırsız sömürü olanakları kısmen sınırlandı.

YABANCI ŞİRKETLERE SAĞLANAN KOLAYLIKLAR:

Tekelci sermaye sözcülerinin az bulduğu hakların bazıları şunlardır:

- Bir petrol hakkı sahibi Türkiye'deki çalışmaları için gerekli malzemeyi gümrük ve diğer ithal vergi ve resimlerinden muaf olarak ithal etmek hakkına sahiptir.

- Petrol hakkı sahiplerine, yurt dışından getirilmiş sermaye ve diğer ekonomik değerlerin transferinde,ithal tarihinde cari kambiyo kuru üzerinden transfer hakkı tanınmıştır.

- Türkiye'de petrol üreten bir kuruluşa petrol ve tasfiye edilmiş petrol ürünlerini her türlü ihraç vergi ve resimlerinden muaf olarak ihraç hakkı da tanımıştır.

- Türkiye'de ham petrol üreticisi, gümrük vergisi ve diğer ithalde ödenen belediye hissesi, rıhtım resmi, damga resmi gibi vergi ve resimler kadar bir koruma marjından yararlanmaktadır. Başka bir deyimle bu vergi ve resimler ödenmeden sanki ödenmiş gibi ham petrol fiyatına dahil edilmektedir.

- Bir petrol hakkı sahibi,kendi petrol ameliyeleri için gerekli olan ve yerli kaynaklardan sağlanma olanağı bulunmayan ham petrolü, piyasa fiyatı üzerinden, gümrük ve başka ithal vergi ve resimlerinden muaf olarak ithal edebilmektedir. Yani ham petrol ithali açısından Türkiye'deki rafineriler gümrük duvarının dışında sayılmaktadırlar.

- Şirketler, ham petrol ithalatını afişe fiyatlar üzerinden verilen avans niteliğindeki dövizlerle gerçekleştirirler. Bu afişe fiyatlardan belirli indirimler yapılarak ham petrol satın alındığı için arada bir fark meydana gelmekte, bu fark döviz, yabancı petrol şirketlerince uzun bir süre faizsiz olarak kullanılabilmektedir. Döviz şeklindeki bu alacağın miktarı 220 milyon T.L.'na ulaşmaktadır.

TEBLİĞLERDEKİ ÖNERİLER:

Sözde ülke çıkarları gözetiliyormuş, gibi bir üslupla kaleme alınan bu tebliğlerde yabancı sermaye sömürüsünün artması yönünde şu öneriler yer almaktadır:

"TPAO'na tanınan öncelik, üstünlük ve istisnalar onu bürokrasi çarkına sokar. Yabancı şirketlere yeni haklar tanınırsa TPAO'nın da rekabet ruhu kamçılanır."

" Yabancı menşeli petrol ile yapılan petrol ameliyatının inkişafını sağlamakibaresi kanuna yeniden konmalıdır."

" Yabancı personel kullanma hakları genişletilmelidir."

"Yabancıların Türkiye'de bulduğu petrolden dünyanın diğer sahalarında bulduğu petrol kadar istifade edemeyeceğini görüp kaçmalarını önlemek için diğer sanayi kollarına tanınan vergi iadesi, selektif yatırım kredisi gibi bazı teşvik tedbirlerinin petrol sanayii için de uygulanması gerekir."

" Büyük riskleri göze almayı ve büyük yatırımları gerektiren petrol arama ve üretme ameliyelerini cazip tutmak için: petrol bulan ve işletenin kazancını kısmamalı, fazla kazancını yeni arama ve işletme faaliyetlerinde kullanma tercihine iten bir vergilendirme sistemi uygulanmalıdır."

"Süratle bütün vatanı medeni kolaylıklardan istifade eder hale getirmek için kendi tabii kaynaklarımız kadar yabancı kaynakları da kullanmalıyız. Yani Fuel-Oil santralları kurmalıyız."

"6326 sayılı kanunun kabul olunduğu 1954 ve bunu izleyen 5-6 yıllık devrede Türkiye içte istikrarlı bir hükümete, dışta da NATO, CENTO üyesi olarak güçlü devletlerin bu arada A.B.D.'nin tam desteğine sahip idi. Ancak 1960 ihtilali ve 1961 Anayasası'nın kabulü ile ülkede açıkça faaliyet gösteren ve Batı ilişkilerimizi hedef alan aşırı sol cereyanlar güvensiz bir politik havanın yaratılmasına yol açmıştır. 1963 yılından itibaren başlayan Kıbrıs olayları nedeniyle A.B.D. ile olan ilişkilerde olumsuz gelişmeler sonucu Amerikan hayranlığı yavaş yavaş kaybolmaya başlamıştır. Bu arada sol basında başlatılan petrollerin millileştirilmesi ceya devletleştirilmesi istekleri seçim ve parti programlarına bile girmiştir."

"Özellikle son on yıl içinde yabancı şirketleri ve yabancı sermayeyi teşvik edecek şekilde uygulama yapıldığı iddia olunamaz. Tersine, frenleyici kararlar alındığı bir gerçektir. Basında ve parlamentoda yabancı şirketler aleyhine yürütülen kampanyalardan sonra,6326 sayılı kanunu değiştirme teşebbüsleri,vergilerin arttırılması ve nihayet son defa Reform Kanununun çıkarılması bilfiil kanunda büyük değişiklikler getirmemiş bile olsa, herhangi bir sermayenin iş görebilmesi için minimum koşul olan emniyet ve itimat havası tesis olunamamıştır. (...) Halbuki, yabancı şirketlere kanunla tanınmış hayat hakkının sınırları kesinlikle belirlenmedikçe ve bu sınırlar garanti edilmedikçe büyük çapta yatırım beklenemez."

"Özellikle 1963'ten sonra ülkemizde gittikçe hızlanarak, ancak 12 Mart 1971 müdahalesiyle birden bire susturulan ideolojik amaçlı, batıya ve sermayeye dönük herşeyin sistematik olarak kötülenmesine uzun yıllar boyunca göz yumulması, petrol aramalarında yabancı şirketleri hesap dışı bırakma anlamı taşımıştır. (...) Bu nedenle de güdülen renksiz ve korkak politika hatalıdır."

KÖKÜ DIŞARDA OLAN TEKELCİ SERMAYE SUÇ ÜSTÜ YAKALANMIŞTIR!

Uluslararası tekelci sermayenin ülkemizdeki borazanı durumunda olan ve isimlerinin başında uzun uzun bilimsel sıfatlar taşıyan işbirlikçi kişiler kapalı kapılar ardında düzenlenen seminer de yurtseverlere dil uzatma cüretini göstermekle kökü dışarıda, emperyalizmin ajanı olduklarını belgelemişler ve suçüstü yakalanmışlardır.

Tekelci sermayenin yerli temsilcileri, yabancı sömürüsünü meşru gösterip , ülke ve kamu çıkarlarını savunanları karalama politikalarının artık geçerli olmadığını öğrenmelidirler.

Ülke sorunlarını yakından izleyenlerin çok iyi bildiği gibi; yabancı petrol şirketleri tarafından 1955-73 yılları arasında toplam olarak ülkemize, 2.296.216.700.10 T.L.'lık sermaye ithal edilmiş, karşılığında 1.390.204.801. 54 T.L. kâr olarak geri götürülmüştür.

Yurt kalkınmasında kapitalist modelli sanayileşme tercihine yönelen ekonomik-politik güçler, uluslararası tröstlere bağımlı petrol politikası ile ülkemizde üretilen petrolün %66'sını ithal etmemize sebep olmuşlardır.Elektrik enerjisi üretimi de aynı güçlerce petrol ürünlerine dayandırılmak istenmiş ve ilerici güçlerin bütün ikazlarına rağmen petrol ürünlerinin elektrik enerjisi üretimindeki payı 1962'de yüzde 7,6 iken, 1972'de yüzde 39,8'e çıkarılmıştır. Petrol bunalımı ile birlikte meydana gelen elektrik enerjisi bunalımının temelinde yatan gerçeklerden biri de budur.

Petrol sorunu, enerji sorunu ve benzeri bütün bozuklukların halen geçerli olan üretim ilişkilerinden kaynaklandığını, ülke ve kamu yararına bir politikanın ancak mevcut üretim ilişkilerinin değiştirilmesiyle sağlanabileceğini bilivoruz. Ve böyle bir politika uygulanıncaya kadar kamuoyunu uyarma görevimizi sürdürmeye, işbirlikçilerin oyunlarını açığa çıkarmaya devam edeceğimizi ilan ediyoruz.

Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi- Gemi Mühendisleri Odası- Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası-İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi- Kimya Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi- Makina Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi- Mimarlar Odası İstanbul Şubesi- Ziraat Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi- Maden Mühendisleri Odası İstanbul Temsilciliği- Metalurji Mühendisleri Odası İstanbul Temsilciliği- Orman Mühendisleri Odası İstanbul Temsilciliği.

odalar arası komisyon çalışmaları

İstanbul'daki oda, şube ve temsilciliklerden oluşan "İSTANBUL ODALAR ARASI SÜREKLİ KOMİSYON", yurt sorunlarının bir bütün olduğunu, teknik eleman sorunlarının da birlikte çözümlenebileceği ilkesini kabul etmiş ve çalışmalarını bu doğrultuda sürdürmektedir.

Odalar Arası Sürekli Komisyon bugüne kadar dört toplantı yapmış ve bu toplantılar sonucu;

a) İstanbul şehrinin büyük bir problemi olan ulaşım sorununun yurt çıkarları doğrultusunda çözümüne katkıda bulunulabilmesi için 8-9-10 Mayıs 1974 tarihlerinde İTÜ Maden Fakültesi Konferans Salonunda "İSTANBUL ULAŞIM KONGRESİ" düzenlenmiştir.

b) Ege Üniversitesi tutucu kesimince ortaya atılan ÖN LİSANS okulları konusunda kamuoyunun doğru bir biçimde oluşturulabilmesi için bir komisyon kurulmuş, çalışmalarını sürdürmektedir.

c) Teknik elemanların ekonomik ve demokratik haklarının kazanılması mücadelesinin etkin bir biçimde sürdürülebilmesi amacıyla örgütlenme çalışmalarına girişilmiş, Kamu ve Özel kesimlerde TMMOB İşyeri temsilcilikleri seçilmiş, seçim yapılamayan işyerlerinde belli bir program dahilinde seçimlerin yapılması kararlaştırılmıştır.

d) Serbest çalışan Elektrik, İnşaat, Makina Mühendisleri ve mimarların faaliyetlerini, proje ve ortak mesleki denetim tatbikatıyla belirli bir esasa dayandırılması çalışmaları hızlı bir biçimde sürdürülmektedir.

Burada bugüne kadar yapılan işlerden kısaca bahsedebildik, gelecek sayıda İSTANBUL ODALAR ARASI SÜREKLİ KOMİSYON çalışma programını ayrıca sunacağız.

türkiye 1. teknik eleman kurultay

kurultay bildirisi

- TEKNİK ELEMANLARA GREV VE TOPLU SÖZLEŞME YETKİLERİYLE DONATILMIŞ SENDİKAL HAKLAR TANINMALIDIR.
- TEKNOLOJİ SEÇİMİNDE VE UYGULAMASINDA YABANCILARIN DEĞİL, YURDUMUZUN ÇIKARLARI GÖZETİLMELİDİR.
- GENEL AF, TÜM SİYASAL SUÇLARI KAPSAYACAK BİÇİMDE ÇIKARTILMALIDIR. BASKI DÖNEMİNİN KAPANDIĞININ BELGESİ OLACAK GENEL AFFI ENGELLEMEK İSTEYENLERE KARŞI ÇIKILMALIDIR.
- TÜRKİYE I TEKNİK ELEMAN KURULTAYI, 1961 ANAYASASI'NI LÜKS SAYAN GÖRÜŞÜ REDDEDER. ANTİ DEMOKRATİK ANAYASA VE YASA DEĞİŞİKLİKLERİ DÜZELTİLMELİ, DEMOKRATİK HAKLAR HALKIMIZA DAHA DA GENİŞLETİLEREK VERİLMELİDİR.
- KAPATILMIŞ OLAN TEKNİK EĞİTİM KURUMLARI VE TEKNİKER OKULLARI YENİDEN AÇILMALIDIR.
- HALKIMIZA DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜK VAAT EDEN HÜKÜMET, TUTUMUNU DAHA AÇIK VE KESİN OLARAK BELİRLEMELİDİR.
- HALK ÇIKARLARI DOĞRULTUSUNDAKİ MÜCADELEMİZ, ANA HEDEFİNE VARINCAYA KADAR DEVAM EDECEKTİR.

istanbul ulaşım kongresi yapılıyor

İstanbul Odalararası Sürekli Komisyonu ulaşım olayını ve doğurduğu sorunları konu alan bir kongre düzenlemeyi kararlaştırmıştır. "İstanbul Ulaşım Kongresi" adını taşıyan kongre, 8-9-10 Mayıs tarihlerin de Maçka Maden Fakültesi Konferans Salonunda yapılacaktır.

KONGRENİN AMACI

Kongre, kentsel ulaşım olayına eğilmektedir. Olayı, basit bir trafik tıkanıklığı sorununun ötesinde bir sistem yaklaşımı ve bu sistemin çeşitli uzantıları ile ele alarak bütünleştirmekte, konuya tarihsel, sosyal ve ekonomik bir boyut getiren, teknik ve örgütsel sorunları da kapsayan bir içerik kazandırmayı hedef almaktadır.Bu bakımdan kongre, en genis anlamıyla teknik bir kadronun kentsel ulaşım olayına kamuoyu karşısında sahip çıkmasını sağlayacaktır.

YAVUZ ÇİZMECİ TAHLİYE EDİLDİ

Odamız üyesi ve İstanbul Subesi eski genel müdürü Yavuz Çizmeci 25 Mart 1974'te tutuklu bulunduğu Selimiye Kışlası'ndan tahliye edilmiştir.

23 Ekim 1972'de gözaltına alınan Çizmeci, 22 Kasıl 1972'de tutuklanmış 9 aydan fazla cezaevinde yattıktan sonra 31 Temmuz 1973'te tahliye olmuştur. Sadece bir gün hürriyeti tadabilen üyemiz, ailesini bile göremeden başka bir davanın sanığı olarak aynı sıkıyönetim mahkemesince tekrar tutuklanmış, nihayet 25 Mart 1974'te salıverilmiştir.

Her iki davada da üyemize isnat edilen suç "sınıf diktatörlüğü kurmayı amaçlayan gizli örgüte üye olmak"tır.

Yavuz Çizmeci, sıkıyönetim mahkemesi huzurunda yaptığı savunmada kendisi hakkında açılan davanın "zor günlerin ürünü" olduğunu belirtmiş, şunları söylemiştir:

"Gözaltısıyla,ifadesiyle, tutuklamasıyla, iddianamesiyle, herşeyiyle zor günlerin ürünüdür. Özgürlük ortamının alabildiğine kısıtlandığı, insanların günlerce ortadan kaybolup sonra yakınlarınca bir hapishanede bulunduğu, istenilen her türlü ifadenin kişilerden alınabildiği, insanların gerçek hilafına kültür sarayını yakma, gemileri batırma isnatlarını kabullendikleri,günümüz Başbakan'ı Sayın Ecevit'i dahi ağır bir şekilde suçlayıcı gerçek dışı ifadelerin kolaylıkla alınabildiği günlerin. Seçimlerin ertelenmesinin tartışıldığı sıkıyönetimin sürekli olarak uzatılmasının iktidarlarca istendiği,bunun için çeşitli gerekçelerin arandığı karanlık günlerin.İşte o günlerin devamı için zorunlu olan ve o günlerin devamı için kullanılan bir davadır bu."

Yavuz Çizmeci 20 sayfalık savunmasında,dava konusu olacak somut bir olay olmadığını, ifade-

Devamı 8'de

tekniker sorunları hükümet'e sunuldu

Tüm Tekniker ve Teknikerler Derneği Genel Merkezi tarafından Tekniker Okullarının açılmasından kapanmalarına kadar karşılaştıkları sorunları ve çözüm yollarını kapsayan bir kitap yayınlanarak Hükümete ve ilgili kuruluşlara sunulmuştur.

"Tekniker Sorunu Nedir? Ne İsteniyor" adlı kitapta, teknikerlerin, giderek tüm teknik eleman sorunlarının temelinde, ülkemizin izlediği dışa bağımlı ekonomik politikanın neden olduğu söylenmekte ve ülkenin ekonomik yapısı şöylece çizilmektedir:

" Türkiye 25 yıldan beri uluslararası finans kapitale bağlı cılız yerli sermayenin kapkaççı yöntemleri içinde akıntıya kürek çekercesine sözümona bir kalkınma (sanayileşme) uğraşı içindedir. En geri teknolojiyle, teknik hizmet ithaliyle ve proje büroları yla gelen yabancı sermaye ülkemizde tüketim ekonomisini körüklemekte, temel üretim sanayiini baltalamakta ve kendi sanayi ürünlerine bir pazar olarak kullanmaktadır Türkiye'yi."

Bu genel açıklamalardan sonra kitapta teknikerlerin özel sorunları dile getirilmekte, birtakım pratik çözümler önerilmektedir.

Devamı 8'de

odalara kayıt zorunluluğu

Meslekdaşlarımızın şikâyetleri ve Odamızca yapılan kontrollar sonucunda bazı kuruluşlar da odaya kayıtsız mühendis çalıştırıldığı öğrenilmiştir.

Bunu önlemek amacıyla İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu, çeşitli kamu kuruluşları ve özel sektöre, çalıştırdıkları mühendislerin odamıza kayıtlı olmalarının kanun gereği olduğu belirtilen ve bu konuda daha dikkatli davranmaları gereğini hatırlatan bir yazı yazdı.

üyelerimiz topluca tiyatroya gittiler

21 Nisan 1974 Pazar gecesi Şubemiz üyeleri, teknik elemanların tüm kesimiyle Dostlar Tiyatrosu'ndan "Büyük Dümen" oyununu izledi.

Devam edegelen bu toplu tiyatro gösterilerine yoğun bir ilgi gösterilmesi her yönüyle sevindiricidir.

elektronik sanayii konulu açık oturum yapıldı

İstanbul Şubemiz Yönetim Kurulu'nun Genel Kurulda kabul edilen çalışma programı uyarınca oluşturduğu ekonomik konular komisyonu ilk önemli eylemini gerçekleştirerek "Türkiye'de Elektronik Sanayii, Geleceği ve Araştırma Ünitelerinin Durumu" konulu açık oturumu düzenlemiştir.

Böylesine bilimsel ve ülkemiz çıkarları açısından önemli bir sorunla yakından ilgilenerek, salonu dolduran üyelerimizin, çağrılıların ve öğrenci arkadaşların çokluğu, Türkiye'nin geleceği bakımından umut verici ve bu tür çalışmaları düzenleyenleri teşvik edici bir etken olarak belirmiştir.

BAŞARI MESAJLARI

25 Nisan Perşembe günü saatlerin 14.00'ü gösterdiği sırada İTÜ Gümüşsuyu Konferans Salonu dinleyiciler tarafından tamamen doldurulmuştu.Konuşmacılar, başta oturum yöneticisi Sayın Prof. Mustafa Santur olmak üzere yerlerini aldılar.

Sayın Santur, oturumu düzenleyici EMO İstanbul Şubesine ve büyük ilgi gösteren dinleyicilere teşekkürle açtı.Ardından da açık oturuma izleyici olarak katılamamanın üzüntüsünü belirten ve başarılar dileyen Devlet Bakanı Sayın Orhan Eyüboğlu, Milli Savunma Bakanı Sayın Hasan Esat Işık, Adalet Bakanı Sayın Şevket Kazan, Ulaştırma Bakanı Sayın Ferda Güley ve Sağlık ve Sosyal Yardım Bakanı Sayın Selahattin Cizrelioğlu'nun mesajlarını okudu. Bu arada Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun (DİSK) gönderdiği değerli bir çiçek sepeti salona getirildi.

KONUŞMACILAR

Sayın Santur oturumun başında, konuşmacı olarak katılan Sayın Yüksek Mühendis Kaya Yazgan (EMO Sözcüsü), Sayın Doç. Dr. Duran Leblebici (İTÜ Elektrik Fak.),Sayın Fikret Yücel(PTT ARLA Müd.) Sayın Toğan Zeren(T.B.T.A.K.), Sayın Ertuğrul Yazgan (Çekmece Nükl.En. Ar.Ens.) ve Sayın Refah Ayber (İst. Sanayi Odası Genel Sek.) i dinleyicilere tanıtmıştır.

OTURUM AÇILIYOR

Prof. Mustafa Santur açık oturum konusu ile ilgili olarak yaptığı kısa giriş konuşmasında özetle, "Elektronik Sanayiinin hammaddesi az ve ucuzdur, mamulü ise çok pahalıdır. Aradaki fark bilgi katkısı ve işçilik ten doğmaktadır."...."Elektronik sanayii haberleşme ile ilgisinden ötürü milli savunma bakımından da önemlidir. Bu sanayi dalının gelişmesi konusunda görüşlerimizi açıklayacağız." demiş ve ilk sözü, EMO sözcüsü Sayın Kaya Yazgan'a vermiştir.

ELEKTRONİK SANAYİİ NİÇİN GELİŞTİRİLMELİDİR?

Yazgan konuya teknik ve ekonomik açıdan yaklaşacağını açıklayarak,elektronik sanayiinin geliştirilmesine neden ihtiyaç duyulması gerektiğini olumsuz düşünceleri sergileyerek şöyle ortaya koymuştur:

"Türkiye'de eloktronik sanayiine yapılan yatırımlar ülkemizdeki gayri safi milli hasılaya oranlanırsa çok küçük bir değer elde edilir. Elektronik sanayimiz,yapılan birçok yasal çalışmaya rağmen çok cılız kalmıştır. Ancak, salt bu nedenlerle elektronik sanayiinin gelişmesini savunmak yanlıştır.

Elektronik sanayii emek-yoğun bir endüstri dalıdır. Hammaddesi ucuz dur. Türkiye'de emek de bol ve ucuzdur. İstihdam sorununu da bu arada hal lederiz. Bu yüzden elektronik sanayiini geliştirelim düşüncesi de yanlıştır.

Otomasyon sistemimizi ve teknolojimizi geliştirmek, haberleşme araçlarını arttırmak ve alt yapı tesislerimizi yoğunlaştırmak için elektronik sanayiini geliştirmek düşüncesi ise en tutarlı gerekçedir."

TÜKETİM İÇİN ELEKTRONİK

Yazgan daha sonra Türkiye'deki elektronik sanayiinin bugün tamamen yabancı sermaye kontrolunda, dış teknolojiye bağımlı ve tüketime dönük olduğunu, başıbozuk bir gelişme içinde bulunduğunu söylemiştir.

"Tüketime dönük elektronik sanayii tamamen özel sektöre bırakılmıştır.10-11 televizyon fir masında sadece 34 mühendis çalışmaktadır.Bunların bir kısmı da elektrik mühendisi değildir. Özel sektör, teşvik tedbirlerine rağmen Planlamanın koyduğu hedeflerin çok gerisinde kalmıştır. Devletin yaptığı yatırımlarla kurulanaraştırma merkezlerinde tasarım cılığı gelişen mühendislerimizin bulunması olumlu bir gerçektir. Buna karşılık verimsiz bir personel politikası ve bürokratik çarkın getirdiği işleme zorlukları , kamu yatırımlarını aksatan etkenlerdir." diyerek sözlerini bitiren Kaya Yazgan'dan sonra konuşma sırası Doç.Dr. Sayın Duran Leblebici'ye verilmiştir.

ÖZEL SEKTÖRÜN AMACI KÂRDIR

Sayın Leblebici,elektronik endüstrisini üç bölüme ayırarak incelemek gerektiğini belirterek özetle şunları söylemiştir:

"1- Tüketim Elektroniği: Özel sektörün temel amacı, mümkün olduğu kadar çok kâr etmektir. Türkiye gibi ülkelerde ise kısa sürede yüksek kârlılık vaad eden alanlara yatırım yapar özel sektör. Haberleşme cihazları yapım alanı uzun süre pazarı bulunan bir alandır. Özel sektörün bu pazar için yaptığı yatırımların kamusal yararı ileride sanayileşme sırasında hissedilecek bir kısım devre elemanlarının yapımını geliştirmesidir.

2- Profesyonel Cihazlar Grubu: Radyo,TV vericileri, stüdyo cihazları, elektronik hesap makinaları, elektronik bilgi işlem araçları,yapan endüstri bu bölümde yer alır. Bu araçların en büyük müşterisi devlettir. Bu dalda üretimin her safhasında iyi yetişmiş mühendise ihtiyaç vardır. Özel sektör bu alana yatırım yapmaz. Çünkü kısa sürede kârlılık yoktur. Türkiye'de bu alanda devlet çalışmaları vardır.Ancak teknik personele uygulanan ücret rejiminin yanlışlığı istenilen sonuca ulaşmayı engellemektedir.

3- Elektronik Devre Elemanı Endüstrisi: Tüketim elektroniği endüstrisinde belirli düzeylere erişildiğinde endüstrinin bu bölümü önem kazanır. Türkiye'de bazı dallarda bu eşiğe gelinmiştir. Yatırımların meyvalarını çok ileride verecegi dezavantaj sayılmaksızın derhal kamu yatırımlarına girişilmelidir."

BEYİN GÜCÜMÜZ DEĞERLENDİRİLMİYOR!

Açık oturumda üçüncü konuşmacı olarak Fikret Yücel söz almıştır.Sayın Yücel görüşlerini şöyle açıklamıştır:

"Türkiye'de elektronik sanayiinin ciddi çalışmaya dayanan geçmişi 10 yılı aşmaz. 10 yılda da istenilen sanayileşme düzeyine ulaşılamamıştır Tüketim cihazları sanayii dalında, yabancı ülkelerin yetişmiş elemanlarını ülkemize getirip imal edilecek cihazların prototipini onlara yaptırmak hâlâ geçerliğini yitirmemiştir. Bu politika aynı dalda yetişmiş beyin gücümüzün yetişmesini engellemekte, kendi mühendislerimizi uzmanlık alanlarının dışına itmektedir. Özel teşebbüs araştırma ünitesi kurmak yerine döviz ödeyerek know-how ithalini çıkarına uygun bulmaktadır. Teknoloji ve cihaz ithali bu şekilde sürdükçe sanayimizde gelişme beklenemez.Elektronik sanayimizde yıllık ciro 2 milyar lira civarındadır. Bunun yüzde 90'ı ticari girişimlerle olusmakta, katılan değer oranı yüzde 10'u aşmamaktadır. Yerli beyinlerden yararlanarak kendi cihazını kendisi yapan kuruluşlar desteklenmelidir."

SAVUNMADA BAĞIMSIZLIK ULUSAL ELEKTRONİK SANAYİİ İLE MÜMKÜNDÜR

Fikret Yücel'den sonra Sayın Toğan Zeren,"Çağımız teknolojik devrimler çağıdır. Elektronik 20. Yüzyılda günlük hayata kadar girmiştir."diyerek sözlerine başlamış Japonya'nın elektronik sanayiine verdiği önem sonucu yepyeni bir kalkınma modeli yarattığını bizde ise 10 yıldır elektronik sanayiine gereken önemin verilmediğini,kalkınma planlarında yabancı ortaklığı artan yatırımların öngörüldüğünü " savunmuştur.

Profesyonel cihazlar sanayiinin mutlaka kurulması gerektiğini belirten sayın Zeren,bu sanayiin kurulmasıyla savunma açısından dışa bağımlılığımızın azalacağını da sözlerine eklemiş ve akademik kuruluşlara her türlü olanakların sağlanmasını istemiştir.

İlk turun beşinci konuşmacısı Sayın Ertuğrul

Devamı 6'da

KOMANDO TAHRİKİNE KAPILMAYAN ÖĞRENCİLER FAŞİST BASKILARA SON VERİLMESİNİ İSTİYORLAR

7 Aralık: Ege Üniversitesinde, eski ülkü ocaklı öğrenciler kavga çıkardı. 8 öğrenci gözaltına alındı.

26 Şubat: Diyarbakır Enstitüsünde okuyan CHP'li bir öğrenci 11 yerinden bıçaklandı.

Gaziantep Eğitim Enstitüsünde 4 öğrenci, bir grup komandonun saldırısına uğrarken, yöneticiler seyirci kaldı.

1 Mart: Darende'de devrimci lise öğretmeni dövüldü.

Elazığ'da Atatürk Liseli öğrencileri ve öğretmenleri dışarıdan gelen komandoların saldırısına uğradı.

7 Mart: Savaş'ta TÖB - DER üyesi bir öğretmen dövüldü.

8 Mart: TÖB - DER Arapgir şube başkanı dövüldü.

İstanbul Atatürk Yurdu öğrencileri dışarıdan gelen komandoların saldırısına uğradı. 6 öğrenci yaralandı.

9 Mart: Atatürk Üniversitesinde, komandolar üniversite teknikerlerinin önünde bir öğrenciyi dövdüler.

CHP Gençlik Kollarına göre; bazı öğrenci yurtları faşist kargaşalı haline getirildi.

11 Mart: Ankara Fen Fakültesine bir baskın yapan komandolar bir öğrenciyi yaraladılar.

Selçuk Eğitim Enstitüsü öğrencileri bir bildiri ile, komandolar ve onlarla işbirliği yapan bazı öğretmenlerin baskınından yakındılar.

İstanbul Orman Fakültesi öğrencileri, komandoların kendilerine yaptıkları baskılara yurt yöneticilerinin seyirci kaldıklarını bildirdiler.

Tunceli'de çatışmalar

18 Mart: Tunceli Öğretmen Okulunda çatışma oldu. 8 kişi yaralandı. Erzurum Atatürk Lisesinde çıkan çatışmada 12 öğrenci yaralandı. 15 öğrenci gözaltına alındı.

Çanakkale'deki törende komandolar hükümet aleyhine gösteri yaptı.

19 Mart: Ecevit, gençleri kişisel ihtiraslarına alet etmekten vazgeçmiyen kişilerle mücadele edileceğini bildirdi.

Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü öğrencileri, okuldaki komando ve öğretim üyesi baskınından yakınırlarken, Hacettepe ve Ortadoğu öğrencileri komandoların tahkirlerini anlatan bildiriler yayınladılar.

Uludağ'da

21 Mart: Yeşilova'da komandolar düzenledikleri yürüyüşle, kurt sesini taklit ederek uludular.

24 Mart: Eskişehir'de DMMA'de bir öğrenci dövüldü. Gümüşhane Lisesinde meydana gelen öğrenci çatışması ile ilgili olarak Atatürk'e hakaret eden bir öğrenci tutuklandı.

29 Mart: Komando eğitimi yapan 7 öğrenci Çanakkale Lisesi rektörü Okulundan çıkarıldı.

31 Mart: Tunceli Belediye Başkanı, Öğretmen Okulu olaylarını düzenliyen sağcıların güvenlik kuvvetlerince korunduğunu bildirdi.

3 Nisan: Haruniye'nin kuruluş günlerinde, hakkı tahrife edip gerçeğe getirmek için orak - çekiçli atölye asan 8 kişi güvenlik makinesinin sevkedildi. Bu kişiler sağ görüşlü olduklarını açıklamaktan çekinmediler. Haziran'da 1941 yılında da aynı şey bir olay olmuş. Orak - çekiçli bayrak asılmasının gösterilmesi bakımından kara kuvvetleri komutanlığı, Kars Kılavuz Öğretmen Okulunda da tavsiyet kapısına orak - çekiç çizerken yakalanan bir öğrencinin sağ görüşlü olduğu anlaşıldı.

6 Nisan: Milli Eğitim Bakanı, okullarda kaba kuvvete karşı yöneticileri uyardı.

19 Nisan: Faşist baskı artışı yakınan yüksek öğrenim gençleri Ecevit'e başvurarak MHP'nin tutumuna dikkati çekiliyor.

TEHLİKELİ OYUNLAR

selçuk esen

Tekelci sermaye 1971 öncesi tezgahladığı oyunlarını yenilemeye başladı. Şu günlerde ilerici ve yurtsever güçlere yöneltilen komando baskılarının tek amacı, Türkiye'de halkın somut isteklerinin gündeme alınmasının önlenmesidir. Durumdan rahatsız olmaya başlayan tekelci sermayenin sadık partilerini dünyada daha önceden denenmiş yöntemlerle iktidara getirme çabalarıdır.

Boyunlarına astıkları " milliyetçilik" yaftasının arka yüzündeki "sermaye uşakları" ibaresini dünya halkları yazmışlardı 1934-1944 yıllarında.

Gerçek milliyetçiliğin ne olduğunu bilmezler, anlatsanız da anlamazlar.

Sıkıştıklarında başvurdukları yollar zorbalık, kaba kuvvettir...

Sanırlar ki karşılarındakiler de kendileri kadar kafasızdır. Onun için tutarlar, çocukların güleceği düzmece olayları tertiplemeye kalkarlar.(Haruniye Öğretmen Okulunda orak-çekiçli bayrak asarak giriştikleri tahrikçilik) Bu yolla oluşturacakları anarşi ortamından yararlanarak tekelci sermayenin iktidarına yol açacaklarını sanırlar.

Bu zavallı mantığın sahipleri anarşi ortamı yaratarak, olaylar çıkartarak faşizme göz kırparlarken; ağababaları Mussolini'nin sonunda ayaklarından asıldığını, dünyaya hakim olmaya özenen Hitler'in bilinmez bir köşede canına kıymak zorunda kaldığını hatırdan çıkarmamalıdırlar.

Faşizm dünyayı kana bulayarak oynadığı oyunun cezasını çekmiştir. Türkiye'de de bu oyunun sergilendiği dönemler olmuştur. Halka zulüm ve işkenceler çektirdiği dönemler olmuştur.

Unutulmaması gereken nokta, dünya halklarının tekelci sermayenin baskılarını ve onun silahlı yönetimi olan faşizmi altetme gücünün gün geçtikçe büyüdüğüdür.

Halkın mücadelede bilinçlenmeye başladığı bu dönemlerde boy hedefi olmaktan çıkmaya çalışmaları tutacakları en akıllı yoldur.

Gerçekte yurtsever olan fakat ülkesini, halkını emperyalizmin sultasından kurtarmanın yolunu, yöntemini henüz öğrenememiş saf gençleri kandırıp, yurtseverlerin üstüne saldırtma politikaları bir gün öyle bir geri teper ki, o saldırıları düzenleyenlerin,şimdi peşlerinde koşan gençler tarafından en ağır şekilde cezalandırılmalarını emperyalist "sahip"leri bile önleyemez!

SEÇMELER

yüksel birdal

AZ VEREN CANDAN ÇOK VEREN HEYECANDAN!

Değerli fıkra yazarı Örsan Öymen, Günaydın Gazetesi'nde, sosyetemizin çalgın dilberlerinin ve büyük iş (!) adamlarımızın Hiltonlarda, Serki Doryanlarda, Büyük Kulüplerde ve bilcümle muteber yerlerde ne menem keyif sürdüklerini anlattıktan sonra;Maliye Bakanlığı Gelirler Genel Müdürlüğüne intikal eden vergi beyannamelerine değiniyor: "

"Türkiye'de gelir vergisi beyannamesi veren 436 bin iş adamı, tüccar ve sanayiciden 375 bini yıllık kazançlarını 10 binin altında beyan etmişler.. Yani ayda 833 liranın altında bir gelir göstermişler."

Ma aile Paris'ten giyin, köpek mamasını bile Avrupa'dan getirt, kerime hanımlara, mahdum beylere en son model arabaları al, bakara masalarında yüz binler kaybetsen bile neşeli kahkahalar at, yazlık-kışlık köşklerin, uşakların, dadıların, lalaların, mamaların olsun...

Bütün bu marifetleri ayda 833 liranın altındaki gelirle sağlayan mühterem HÜR müteşebbislerimizin mucizelerine hayran olmamak elde mi?

MESLEK SIRRI

"İşkence vardır, delilleriyle bunu ispata hazırız." diyen sekiz avukat hakkında Ankara Baro'su soruşturma açmış. Bu soruşturmanın en ilginç yanı gerekçesi:

Meğer "işkence vardır" demek, "meslek sırrını ifşa" imiş...

Kanun dışı işkence örgütünü tekelci sermayenin örgütleyip beslediğini biliyorduk ama "avukatlığın meslek sırrı" olduğunu hiç düşünmemiştik.

Bu soruşturma sayesinde Ankara Barosu'nun kimin sözcülüğünü yaptığını da öğrenmiş olduk.

ASALET MESELESİ...

50. Yıl Affı kapsamına alınan Osmanlı hanedanı mensupları konusunda fikirleri alınan Osmanlı soyundan gelme bayanlar:

-"Böyle bir durum bizleri rahatsız eder. Zira koskocaman bir hanedanın mensupları, cani ve hırsızların faydalanacağı bir affın kapsamı içine hiçbir zaman alınamazlar. Bu, asaletimize uygun bir hareket olmaz." demişler.

Biz de bu sayın bayanlarla aynı fikirdeyiz. Koskocaman hanedanın mensupları cani ve hırsızlarla birlikte değil, ülkeyi emperyalizme peşkeş çeken muhteremlerle birlikte "ayrı bir af kanunu ile" affedilmelidirler. Tabii böyle bir affı çıkarmadan önce işçi-köylü ve tüm ezilen halk kesimlerine danışmakta bir yarar vardır.

BÜYÜK BALIK

Antalya'ya bağlı tarihi Side Köyü kamulaştırılacakmış. Dertlerini dinleyecek bir makam bulabilmek için Ankara'ya gelen köylüler, dedelerinden kalma tarihi köyün ellerinden alınması halinde aç kalacaklarını söylemişler ve özetle şöyle demişler:

-"Köyümüz, topraklarımız kamulaştırılıyor ama, 26 bin dönüm toprağa sahip olan Eczacıbaşı'ya ilişmiyorlar.Eczacıbaşı, daha yeni aldı bu toprakları ve yabancı sermaye ile işbirliği yaparak turistik tesisler kuracak. Eczacıbaşı'nın korunması amacıyla bizler açlığa terkediliyoruz."

Turizm ve Tanıtma Bakanlığı Müsteşarı, kö ylülerin iddiaları için "Doğru değil" dedikten sonra eklemiş:

-"Biz tüm sahillerin halkın hizmetinde olmasını istiyoruz. Eczacıbaşı buraya özel villa yaptırırsa onu da kamulaştırırız. Mesele bundan ibarettir."

Anlaşıldı mı "mesele"?

KAZA VE KADER KURBANLARI

Tekelci sermayenin güdümündeki sağ cephe sözcüleri, faşizmin iyice yoğunlaştığı dönemde toparlanıp cezaevine doldurulmuş yurtseverlere biraz daha çile çektirebilmek amacıyla:

-" Biz devletin temeline dinamit koyanları değil, kaza ve kader kurbanlarını affetmek istiyoruz." demişler.

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK)e bağlı sendika liderleri de soruyorlar:

-" Ali İpar ve vergi kaçakçısı milyonerlerin iz de kaza ve kader kurbanı mıdır?"

sendikal örgütlenmenin gerekliliği

Başı 1'de

da olan ilerici, yurtsever, bilinçli bir teknik eleman kitlesi bulunmaktadır. Bu kitleyi yalancı vaatlerle uyutmak, tehditlerle pasifize etmek olanakları tamamen ortadan kalkmıştır. Meslek odalarında yönetime getirilen arkadaşlarımız daha önce olduğu gibi önümüzdeki dönemlerde de yurt çıkarlarını bilim ve tekniğin ışığı altında savunacak diğer emekçi kitlelerin yanında ekonomik ve demokratik mücadelelerine inançla devam edeceklerdir. Bundan kimsenin kuşkusu yoktur artık.

Bütün bu olumlu gelişimlere rağmen, teknik eleman kitlesinin yürüttüğü ve yürüteceği mücadelenin, meslek odalarının belirlediği çerçeveye sıkıştırılması,bu mücadeleyi gerçek etkinliğinden,gerçek potansiyelinden yoksun bırakacaktır. Çünkü birer kamu kuruluşu olan meslek odalarının hem üye yapıları, hem de bu yapıların belirlediği tüzük ve yönetmelikleri teknik eleman kitlesinin günümüzdeki sübjektif ve objektif koşullarının gerektirdiği bir demokratik ve ekonomik mücadelenin istenildiği gibi yürütülmesine el verişli değildir. Odalarda mutlak bir çıkar ve hedef bütünlüğü sağlamak olanak dışıdır.Bütün bu gerçekler bizi daha önceki yıllarda Teknik Personel Sendikası "TEKSEN"i kurmaya, Teksen'i güçlendirmeye götürmüştü. 12 Mart tarihinden sonra "Olağanüstü Dönem" de Anayasa değişikliklerinin gerçekleştirilip, memurların sendikal haklarının kaldırılmasına kadar geçen 1,5 yıllık çok kısa çalışma süresi içerisinde TEKSEN,bütün teknik elemanların gerçek temsilci örgütü olmuş, üye sayısı 5000'i aşmıştı. TEKSEN'in yürüttüğü mücadele ile teknik eleman kitlesinin değişik zümreleri arasındaki yanlış anlamalar, peşin hükümler, egemen sınıfların kışkırttığı suni çelişkiler de birer birer ortadan kalkıyor, teknik eleman kitlesi gerçek bir bütünleşmeye doğru yol alıyordu. "Olağanüstü Dönem" bu gelişimi de durdurmak, engellemek, yok etmek istedi. TEKSEN kapatıldı. Teknik eleman yöneticileri tutuklandı,tutuklanmayanlar baskı altında tutuldu. Ülkemizin diğer kesimlerinde olduğu gibi, teknik eleman kesiminde de bir terör havası estirildi. Bununla beraber,ülke çapında oluşturulan boykot ve işi yavaşlatma gibi eylemlerin mirasçısı olan, dinamik teknik eleman kitlesini mutlak bir pasifizme sürüklemek, tümüyle susturmak mümkün değildi. Nitekim baskı ve terörün en yoğun bir şekilde uygulandığı bir sırada teknik elemanlar, TEKSEN'in yerine bir dernek olarak Türkiye Teknik Elemanları Derneği "TÜTED"i kurdular.Çok büyük baskılara ve olanaksızlıklara rağmen TÜTED varlığını sürdürdü ve bir yayın organıyla tüm teknik elemanlara seslenmek, onları bilinçlendirmek, bir arada tutmak, yürekledirmek görevlerini yerine getirmeye çalıştı. TÜTED'in çalışma ve çabalarına meslek odalarının yeterince yardımcı olduklarını ne yazık ki söylenemez.

14 Ekim ve 9 Aralık seçimlerinden sonra "Olağanüstü Dönem"in etkilerinden yavaş yavaş sıyrılınan bir döneme girmiş bulunuyoruz.Şimdiki hükümet, teknik elemanların sorunlarına daha önceki hükümetlerle kıyas edilemeyecek ölçüde yakınlık duyan, duyabilen, duyabilecek olan bir hükümettir. Bununla beraber, hakların verilme dizini, alındığını çok iyi biliyoruz artık. Teknik eleman kitlesi yeter derecede örgütlü değilse ve etkin bir şekilde sesini duyuramıyorsa ekonomik ve demokratik haklarımızı elde etmemiz kesinlikle olanak dışı olacaktır. Evet! Geçmiş hükümetlerden olduğu gibi bu hükümetten de teknik elemanların "Personel Kanunu" kapsamından çıkartılarak, toplu sözleşme ve grev haklarına sahip olacakları bir statü içerisinde çalıştırılmalarını talep ediyoruz. Fakat meslek odaları çerçevesindeki bu talep yeteri kadar etkin değildir. Ve meslek odalarının faaliyetlerinin ancak bir parçasıdır. Oysa tüm teknik elemanları temsil eden bir örgütün, bu yöndeki bir mücadelede ağırlığı çok daha fazla olacaktır."Canım TÜTED bir dernek, memur sendikası bile değil. Oysa biz toplu sözleşme ve grev hakkı istiyoruz. TÜTED'le ne yapılabilir?" demek, sol gösterip sağ vurmaktan, laf ebeliği ve küçük burjuva gevezeliğiyle teknik elemanların örgütlenmelerini geciktirmekten yani egemen sınıfların ekmeğine yağ sürmekten başka birşey değildir. Bu bakımdan TÜTED'i bir kenara bırakamayız.Meslek odalarının kavuştuğu dinamik ve yurtsever yönetimlerden yararlanılarak, bu örgütler vasıtasıyla TÜTED'i desteklemenin, TÜTED'i güçlendirmenin zamanı kesinlikle gelmiş bulunmaktadır. TÜTED, tıpkı TÖB-DER'de olduğu gibi geçmişin tümüyle mirasçısı olacak bir örgüt haline getirilmelidir.Bu bakımdan, tüm teknik elemanlara ve meslek odalarına büyük görev ve sorumluluklar düşüyor.TÜTED'i can landırmalı, etkin kılmalıyız. Bu yolda başarıya ulaşmanın yolu ise sube ve genel merkezlerde oluşturulacak toplantılarla, TÜTED'in yönetimini güçlendirmekten ve bu arada TÜTED'e üye kazandırmaktan geçiyor. İleride TÜTED bir TEKSEN ya da toplu sözleşme ve grev haklarından faydalanan gerçek bir sendika olabilir. Biz şu anda önümüzdeki somut adıma bakmalı ve TÜTED'i en kısa zamanda, teknik eleman kitlesinin ortak örgütü haline getirmeliyiz. Bu yapılmadığı takdirde, odalar düzeyinde yürütülen ekonomik ve demokratik mücadele sınırlı kalacak,haklarımızı elde etmemiz çok güçleşecektir Finans kapital tahakkümüne, sömürü ve pahalılığa karşı etkin mücadele vermenin yolu teknik elemanların ortak örgütünün güçlendirilmesinden geçiyor.

aydınlığa doğru

açık oturum

Başı 4'te

Yazgan da araştırmacılık eksikliğinin üzerinde önemle durmuştur.

Sayın Yazgan daha sonra şunları söylemiştir:

"Elektronik sanayiinin önemi geri kalmış ülkelerde de anlaşılmış ve profesyonel cihazlar üretimi yapılmadan kalkınmamızın gerçekleştirilemeyeceği düşüncesi yaygınlaşmıştır.Fert başına düşen elektronik yatırım bir kalkınma ölçüsü sayılmaya başlanmıştır. Türkiye kısa sürede uzun bir yol almak zorundadır. Avrupa'nın geri ülkelerinden İspanya'da yıllık yatırım 450 milyon dolarken bizde sadece 70 milyon dolardır.

Bizde personel eksikliği, personelin maddi ve manevi bakımdan tatminsizliği, yurtdışındaki elemanlarımızdan yararlanamayışımız, kamu sektöründeki formalite zorlukları, projelerdeki malzemelerin kısa zamanda temin edilemeyisi giderilmesi gereken eksikler olarak görünmektedir."

ORGANİZASYONUN ÖNEMİ

Birinci turda son konuşmayı sayın Refah Ayber yapmıştır. Sayın Ayber, "Elektronik sanayiinin gelişmesi için önce altyapı mı kurulmalı,yoksa araştırmalar mı sonuçlandırılmalı, tüketim için üretime ne zaman geçilmeli sorularının akla geldiğini, bu sorulara tek tek cevap vermek yerine biribirini destekleyen, tamamlayan bir bütünü organize etmenin doğru olduğunu"savunmuştur. "Radyoda kullanılan bir kondansatörü yapmak için optimum verimle çalışacak kondansatör fabrikasının ancak ülkedeki kondansatör ihtiyacının belirli bir miktarı aşmasıyla kurulabileceğini" söylemiştir. Refah Ayber konuşmasında tüketim maddesi imal etmenin özel söktöre cazip geldiğini, çünkü bu alanda kârlılık olduğunu, profesyonel cihaz üretimini devletin üzerine alması gerektiğini, Türkiye'deki elektronik sanayiinin henüz yarı-montaj bir sanayi olduğunu da belirtmiştir.

TARTIŞMALAR

Konuşmacıların birinci tur konuşmaları bittiğinde yönetici Santur söz almak isteyenlere ikinci kez söz hakkı vermiştir. Bu bölümde

"Japon mucizesi" konusuna değinen Yazgan, Japonya'da daha 18. Yüzyılın sonunda sermaye birikiminin başladığını, savaş sonrasında işsizliğin çokluğundan işgücü fiyatının düştüğünü, sanayileşmede bu etkenin önemli rol oynadığını sözlerine eklemiştir.Kaya Yazgan, Japonya'nın ihraç ettiği compüterlerin yüzde 80'ini Japon IBM firmasının imal ettiğini, bu firmanın sermayesinin tamamının amerikan sermayesi olduğunu yani Japon sanayi sermayesinin aslında büyük çapta A.B.D. tekellerinin bir uzantısı olduğunu açıklayarak konuşmasını bitirmiştir.

Duran Leblebici özetle şunları söylemiştir:"Tüketim elektroniğinde mühendislik katkısı azdır.

TEŞVİK TEDBİRİ GEREKSİZDİR!

Toğan Zeren ise, "Japonya örneğini elektronik sanayiine verilen önemi anlatmak için konu ettim. Dayanıklı tüketim cihazları için teşvik tedbiri gereksizdir.Çünkü zaten pazarı vardır. Devletin personel politikası yeterli değil. Araştırma merkezlerimiz de çıkmazdadır. Koordinasyon yoktur." diyerek sözlerini bitirmiştir.

Refah Ayber özel sektörün teşvik tedbirleriyle istenilen hedefe yöneltilemediğini kabul ederek söze başlamış ve daha sonra:

"Bizde düzenli işleyen bir kalite kontrol müessesesi de yoktur.Bir rekabet ortamı yaratılarak biribirinden bağımsız kuruluşlarla bu sanayie yön verilebilir.Bugün PTT ile özel sektörün ortak olduğu bir firma plan hedeflerine bir araz olsun yaklaşmayı sağlamaktadır."

Açık oturumda son konuşmaları yapan Kaya Yazgan ve Fikret Yücel olmuştur.

Yazgan, "Sadece haberleşme cihazı için kurulacak bir sanayiin doğru olmadığını, kuruluşun temel olarak haberleşmeyi seçmekle birlikte gelecekte ülke için gerekli bütün elektronik alanlarında üretim yapacak biçimde gerçekleştirilmesini"istemiş, Fikret Yücel ise, PTT-Northern Electric ortaklığının elektronik sanayiinde gelişme sağlayacak bir kuruluş olmadığını açıklamıştır.

ODAMIZDA BU AY EN ÇOK SATAN KİTAPLAR

1- SOSYALİST FELSEFENİN TEMEL PRENSİPLERİ
Politzer
2- MARKSİST EKONOMİ EL KİTABI
Mandel
3- FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK CEPHE
Dimitrov
4- BOLŞEVİK PARTİSİ TARİHİ
(Bilim ve Sosyalizm Yayınları)
5- MATERYALİST FELSEFE SÖZLÜĞÜ
(Sosyal Yayınlar)
6- MİLLİ KURTULUŞ TARİHİ
Doğan Avcıoğlu
7- TÜRKİYE'NİN İKTİSADİ VE İÇTİMAİ TARİHİ
Mustafa Akdağ
8- YORGUN SAVAŞÇI
Kemal Tahir
9- EKONOMİK DOKTRİNLER TARİHİ
(Sosyal Yayınlar)
10 -TÜTÜN
Dimitri Dimov

duyuru

Üyelerimiz arasındaki yakınlaşmayı sağlamak ve ortak kültürel gelişmemize katkıda bulunmak amacıyla topluca tiyatroya gitme ye devam ediyoruz.

19 Mayıs Pazar akşamı Çevre Tiyatrosunun Şişli Dostlar Tiyatrosu Salonundaki Deli Deli Tepeli oyunu için bilet ayırtılmış tır.

Dileyen üyelerimiz, biletleri indirimli olarak odamızdan temin edebilirler.

FAŞİZM İÇİN BİR TANGO

ersin kaya

TANGO/ Roman/ Georgi Karaslavov/
Türkçesi: Mehmet Kazımoğlu/
HÜR YAYINEVİ/ 144 Sayfa/10 lira

"Yorgof kendini kadın kalplerinin fatihi sanırdı. Şimdiye kadar hiçbir kadın onu cidi bir şekilde ilgilendirmediği için övünürdü".

Karaslavov, Yorgof'u böyle tanıtır kitabın başında. Yorgof, Bulgar halkının bir bunalım çağında sivrilmiş, kendisi küçük, yetkileri büyük adamlardan biridir.Bazı insanların boyunlarına geçirilen ipin bir ucu Yorgof'un elindedir, istediği an istediğini ipe çekebilir. Toplumun geleceğine ilişkin önemli uygulamaları gerçekleştirirken, davetlerde, doğum günü partilerinde karşılaştığı kültürsüz, kaba burjuvaları eleştirmekten, onlara yukarıdan bakmaktan da ayrı bir zevk alır Yorgof.

İkinci Dünya Savaşı sonuna yaklaşılmaktadır. Faşizmin muzaffer orduları Sovyet topraklarında ilerleyerek Stalingrat'a gelip dayanmıştır. Stalingrat önünde uzayan savaş faşizm propagandasıyla yıkanmış beyinlerde bir soru işareti, bir acaba bile yara tamamıştır. Salonların büyük savaşçıları,faşist sempatizanı küçük burjuvalar ve Almanların işbirlikçileri, Führer'in mucizesi korkunç silahın yakında kullanılacağını ve Sovyet halkının dize getirileceğini sayıklamaktadırlar. Yalnız Katya -Başsavcı Yorgof'un gözdesi- gerçekleri sezebilmektedir. Hatta Katya, kendisi aşırı bir Alman taraftarı olmasına rağmen hiç sevmediği, vahşi bulduğu Ruslara, idealleri uğruna savaşmalarından ötürü, savaş gevezeliği yapan Bulgarlara tercih etmektedir.

Bu düşünceler güzel bir kadının ağzından erkekleri küçümseyici bir tavırla açıklanırsa elbette erkekler tarafından birşeyler yapılması gerekir. Ve Başsavcı Yorgof, yetkilerini jestli bir tavırla kullanarak anti kömünist (!) savaşa katılır. O da komünist öldürecektir. İdam hükmü giydirilmiş 3 köylünün derhal asılması için hapisane müdürüne telefonla emir verir.

Uluslarının yabancı egemenliğine boyun eğmemesini isteyenler, halklarının sömürülmesine ölümleri pahasına da olsa karşı çıkanlar da vardır Bulgaristan'da. Güçlü olmanın örgütlü çalışmaktan geçtiğine inanmışlar, davalarına bu biçimde hizmet etmeye karar vermişlerdir.

İvan tutuklanıp hapse konduğunda anası Kuna umutsuz değildi. Ölüm cezası bir yanlışlık sonucu verilmiştir diyordu."Bir telgraf teli kestiyse, bir yığın ot yaktıysa varsın hapiste tutsunlar onu.

İvan'ın babası daha gerçekçi düşünüyordu. " Mahkeme İvan'ı kötü bir çocuk olduğu için değil, partizan olduğu için idama mahkum etmiştir."

Boris'in babası da oğlunun doğru yolda olduğuna inanıyordu. Dünyayı onlar düzeltecek diyordu.

Yordan'ın kardeşi "yurduna giren Almanlara karşı koyduğu için" idama mahkum edilen ağabeyini değil de Bulgar mahkemelerinin tutumunu anlayamıyordu.

İvan, Boris ve Yordan aynı köylü üç genç ti, partinin faşistlere aman vermemek için girişeceği saldırıda görev almışlar, Almanlara gidecek otları tutuşturmuşlar, telefon hatlarını kesmişlerdi. Alman sürülerini beslemek için buğdaylar köylülerin ellerinden, alınırken Bulgar halkına taş gibi mısır ekmeği yemek düşüyordu. Durumu açıklayan bir bildirinin üç bilinçli köylü tarafından dağıtılması bu çalışma grubunun ele geçmesine sebep oldu. Olağanüstü dönemin mahkemeleri partizanlara sürekli olarak en ağır cezayı veriyordu.

Dışarıda kalan yakınları insan yüreğini parçalayacak hallere düşerken "Sekizinci Sube" ki idamlıklar hiç ölmeyecekmiş gibi gelecekteki mücadele için kendilerini hazırlıyorlar, edindikleri deneylerin sonuçlarını çıkarıyorlardı.

toplumun evrimi

TOPLUMSAL GELİŞMENİN TEMEL UNSURU

Çok uzun zamanlardan beri insanlar toplumun gelişmesini açıklamaya çalıştılar. Bu yolda insan iradesinin dışında, toplumun gelişmesini belirleyen koşulların var olduğu tesbit edildi. Bu koşulları belirlemeye çalışan çeşitli tezler savunuldu.

Toplumun gelişmesinin temel unsuru bazılarına göre coğrafi ortam başkalarına göre ise nüfus artışıdır.

a) Coğrafi ortam tezi: Şüphesiz ki coğrafi ortam toplumun değişmez ve vazgeçilmez koşullarından biridir. Toplumun gelişmesini etkiler, bu gelişmeyi geciktirir ya da hızlandırır. Ama tarih, toplumlardaki gelişme hızının coğrafi koşulların gelişme hızından çok büyük olduğunu birçok kez kanıtlamıştır. Bunun en belirgin örneği,Avrupa'da 3000 yıl boyunca dört farklı toplum görülmesine karşılık coğrafi ortamın hiç denilebilecek kadar az değişmesidir.

b) Nüfus artışı tezi: İnsan,toplumun maddi unsurlarından biridir. Toplumun var olabilmesi için asgari insan sayısı gereklidir. Nüfus artışı toplumdaki gelişimi değiştirir; fakat toplumun değişmesinde asıl güç olamaz. Ve toplumun gelişimi üzerine olan etkisi belirleyici nitelikte değildir. Çünkü,nüfus artışı tek başına bir sosyal sistemin yerini, neden başkasına değil de tam şu biçimde bir sosyal sisteme bıraktığını neden ilkel komünal sistemin ardından köleci, daha sonra feodal sistemin, onun ardından da kapitalist sistemin gelip bir başka sistemin gelmediğini açıklayamaz.

Ayrıca nüfus artışı temel belirleyici güç olsaydı, daha fazla bir nüfus yoğunluğu zorunlu olarak buna bağlı daha yüksek biçimde bir sosyal sistem doğururdu. Fakat toplumların nüfus ve nüfus yoğunlukları nın incelenmesi bunun böyle olmadığını gösteriyor.

O halde toplumun gelişmesini belirleyen en birinci, en başta gelen unsur hangisidir?

İnsanlar kendilerini yenilemek, yani yaşamak için, besin maddelerine, elbiselere, barınaklara ve diğer maddi değerlere ihtiyaç duyarlar. Bunları elde etmek için de çalışırlar. Ama bu çalışma ve doğadan yararlanma birbirlerinden soyutlanmış, tek başına değil bir topluluk halinde olur. Buna göre; üretim,işgücünün tüketilmesiyle toplumun varlığı ve gelişmesi için gerekli kişisel kullanma eşyelerinin ve üretim araçlarının yaratılmasıdır.

Eğer maddi değerlerin yaratılması durursa bütün toplum çöker gider., İşte bunun içindir ki toplumun varlığının ve gelişmesinin temelini üretim meydana getirir.

Maddi değerlerin üretiminde kullanılan üretim aletleri, belirli bir üretim tecrübesi ve işçi hüneri sayesinde bu üretim aletlerini kullanan ve maddi değer üretimini sürdüren insanlar, toplumun üretim gücünü oluştururlar.

Fakat üretim güçleri, üretimin sadece bir yanı, insanla, maddi değer yaratımında yararlanılan şeyler ve doğa güçleri arasındaki ilişkileri ifade eden bir yönüdür. Üretimin diğer yanı üretim sürecinde insan'ın insanla olan ilişkileridir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi insanlar kendileri için gerekli maddi değerleri birlikte üretirler. Yani sistemin birer parçası olarak çalışırlar. Bu durumda aralarındaki bağlara üretim ilişkileri denir.

Üretimin en önemli özelliklerinden biri, bir noktada asla uzun bir süre kalmaması ve daima bir değişme ve gelişme halinde olmasıdır. Bu nedenle üretim biçimindeki değişmeler, kaçınılmaz olarak,sosyal sistemin tümünde, sosyal fikirlerde, politik görüş ve kuruluşlarda da bir değişmeyi gerektirir. Böylece toplum gelişir gider.

Tarih boyunca insanoğlu farklı beş tip üretim biçimi ve toplum tanımıştır: İlkel komünal toplum, köleci toplum, feodal toplum,kapitalist toplum ve sosyalist toplum.

Gelecek sayıda ilkel komünal ve köleci toplum incelenecektir.

tüm çalışanlar

Başı 1'de

koyduğumuz bu koşullar yeni boyutlara ulaş - mış,teknik elemanlar tüm çalışan kesimler üzerindeki akıl almaz antidemokratik ve ekonomik baskılardan paylarını almışlardır. Bu dönemde çıkarılan Personel Kanunu ile teknik eleman ücretleri fiilen düşürülmüş,diğer kamu personeli sendikalarıyla birlikte teknik eleman sendikaları da kapatılmış,meslek kuruluşları yok edilmek istenmiş,tüm teknik eleman örgütleri antidemokratik ve yasa dışı uygulamalarla karşı karşıya bırakılmışlardır

Bu dönem aynı zamanda yabancı çıkarlarına yabancı teknolojiye ve yabancı teknik elemanlara

kapılarımızın ardına kadar açıldığı, kendi teknik elemanlarımız kamu hizmetinde 1200 lira aylık alırken, yabancı uzmanların 70 bin lira aylıkla çalıştırıldığı,ekonomimizin yabancılar tarafından tamamen denetlendiği bir dönem olmuştur."

1970 sonrasının, aynı zamanda yurtsever teknik eleman kitlesine tam bir dayanışma içinde örgütlü bir mücadele verme bilincini aşıladığını belirten Fevzi Küpeli, mücadelemizin bugünkü yakın hedefi olarak, "sendikal örgütlenme, toplu sözleşme ve grev haklarının elde edilmesi"ni göstermiştir.

BAKANLAR
VE PARLAMENTERLERİN KONUŞMALARI

Kurultay'da Bayındırlık Bakanı Erol Çevikçe, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Cahit Kayra, Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanı Korkut Özal, CHP Senatörü İhsan Topaloğlu, İçel Milletvekili Hikmet Baloğlu,AP Yozgat Senatörü Asri Ünsür birer konuşma yapmışlar; teknik eleman sorunlarının derhal çözümlenmesi gerektiğini, ülkemizin gelişmesinin, kalkınmasının buna bağlı olduğunu belirtmişlerdir.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı Korkut Özal, Personel Kanunu yüzünden teknik hizmet yapan dairelerin boşaldığını belirterek toplu sözleşme ve sendikalaşma konularının tartışılmasını istemiş; " Yabancı teknik eleman ithaline biz de karşıyız.Biz de bunun mücadelesini verdik." demiştir.

CHP Senatörü İhsan Topaloğlu ise özetle şöyle konuşmuştur: "Bağımsızlık kendiliğinden elde edilen bir husus değildir.Ekonomik güce erişenler bağımsız olabilirler.

Yabancı teknik hizmetler, müşavirler ülkemize bir katkıda bulunmadılar."

TEBLİĞLER VE TARTIŞMALAR

Bakan ve parlamenterlerin konuşmalarından sonra ülke ve teknik eleman sorunlarına değişik açılardan yaklaşan tebliğler okunmuş, tebliğler üzerinde açılan tartışmalarla yıllardır sürdürülen sömürü düzeni sergilenmiştir. Kurultay'a sunulan tebliğler şunlardır:

- Teknik elemanların hizmetlerini halkımıza gerekli ve yeterli bir biçimde sunamayışının nedenleri,
- Teknoloji ithali ve beyin göçü,
- Teknik eğitim ve uygulama arasında yaratılan çelişki,
- Teknik personele uygulanan statünün eleştirisi,
- Teknik elemanların yönetimde söz sahibi olmaları gereği,
- Teknik elemanların sendikal haklara kavuşmaları ve teknik eleman iş kanununun getirecekleri.

kamu personeli

Başı 1'de

yönetiminin iyi işlemesine bağlıdır."demiştir.

Personel rejiminin "delik deşik, yamalı bir bohça" haline geldiğini, uzmanlar ve teknisyenler arasındaki ayrımın gözetilmemesi dolayısıyla teknik elemanların özel sektöre ve yurt dışına gittiğini belirten Ecevit konuşmasını şöyle bitirmiştir:

"Üzülerek belirtmek zorundayım ki, geride bıraktığımız dönemde yapılan Anayasa değişiklikleri ile kamu kesimindeki meslek kuruluşlarının hakları, bir demokratik hukuk devletinde hoş görülemeyecek kadar kısılmıştır. Bugün için elimizde olanaklar sınırlıdır. Hükümet olarak,koalisyon partileri olarak Anayasa'yı değiştirebilecek durumda değiliz.Fakat o Anayasa'nın sınırları, sağladığı olanakların sınırları içinde bile kamu meslek kuruluşlarının haklarını,özgürlüklerini bir ölçüde olsun geliştirme, genişletme olanağı bulunduğuna inanıyorum."

Toplantının açış konuşmasını yapan Devlet Bakanı İsmail Hakkı Birler ise, kanun kuvvetindeki 11 kararname ile, yan ödemelerle ilgili 27 kararnamenin bir araya getirileceğini, bu çalışmaların 31 Mayıs'a kadar bitirileceğini söylemiştir.

tekniker sorunları

Başı 3'te

Teknikerlerin yetki ve formasyonlarıyla ilgili bölümde şöyle denilmektedir:

"Teknikerlerin edindiği teorik ve pratik mesleki öğrenimlerine karşılık yetki ve formasyonlarını belirleyen tek yasa mevcut değildir. Böyle bir yasanın en kısa zamanda mutlaka çıkarılması gerekli-dir."

Kitap, önlisans eğitimi ve 1968'de kapatılan tekniker okullarının yeniden açılmalarının birlikte düşünülmesi gerektiğini savunmaktadır.

Kitapta teknikerlerin mesleki örgütlenme sorunu da şöyle dile getirilmektedir:

"Bilindiği gibi meslek odaları,Anayasa'nın 122. maddesi gereğince "KAMU HİZMETİ" düşüncesiyle kurulmuştur. Ülkenin kalkınması yolunda bilim, teknik, meslek ve meslekdaş çıkarlarını savunmak görevleri vardır. Bu durum 4 yıl fiili olarak mesleki ve pratik yüksek öğrenim görmüş ve belli bir meslek standardına ulaşmış teknikerlerin , ODA statüsünde örgütlenmesine yasal bir zorunluluk ve haklılık kazandırmaktadır."

DOĞUM

Üyemiz Sayın Cevdet Aydemir ve eşinin bir kız çocukları dünyaya gelmiştir. Anne ve Babayı kutlar, Yeşim'e mutlu, başarılı, uzun bir ömür dileriz.

NİKÂH

Üyemiz Sayın Güneri Güldük ile üyemiz Sayın İlker Süsal, 19 Nisan 1974 günü Kadıköy Evlendirme Dairesinde nikahlanmışlardır. Arkadaşlarımızı kutlar, mutluluklar dileriz.

NİKÂH

Bayan Hafize Dilbay ile üyemiz Sayın Mehmet Sirmay 2 Mayıs Perşembe günü Beyoğlu Evlendirme Dairesinde nikahlanmışlardır. Yeni evlilere mutluluklar dileriz.

yavuz çizmeci

Başı 3'te

lerin yasa dışı yerlerde alındığını belirttikten sonra:

"Dünya tarihi sınıf mücadeleleri tarihidir. Her dönemde, her ülkede sınıf mücadeleleri olmuştur. Bu mücadeleleri yerenler, dönem dönem yargılanmış, mahkum edilmiş hatta edilmiştir. Ya da iktidar olmuşlardır." demiştir.

Yavuz Çizmeci, hakkında açılan davanın "sıkıyönetimi uzatma,düşünenleri yıldırma ve Dr. Hikmet Kıvılcımlı'yı yokluğunda yargılama" amacına yönelik olduğunu söylemiş, savunmasını şöyle sürdürmüştür:

"Sıkıyönetimin uzatılmasının görüşüldüğü günlerde faili meçhul (!) banka soygunları düzenlendi. Kültür Sarayı'nın yanmasına, gemilerin batmasına "sabotaj" damgası vurularak insanlar vatan haini olarak yargılandı. Ve tabii daha sonra da beraat ettirildi. Yine bir sıkıyönetim döneminin uzatılması görüşülürken bu dava açıldı. Gazeteler büyük puntolarla "Anarşistlerin" yakalandığını yazdılar. Oysa bizler sekiz ay önce tutuklanmış, cezaevinde sıramızı bekliyorduk. Radyolar yeni bir "Komünist" davasının açılacağını müjdeledi. Arkasından da sıkıyönetim iki ay daha uzatıldı.Görevimizi yapmıştık. Kamuoyu bir süre daha ayakta tutulmuş, sıkıyönetim uzatılmıştı. Bir süre daha tutuklu kaldık. Dava açılınca da sorgu sırası, mahkemenizin uygun görmesiyle tahliye oldum."

Yavuz Çizmeci uzun savunmasının sonunda, "Halkımı ve yurdumu seven bir insanım. Halkımın değerlerine ve tercihlerine saygılıyım.Ülkemizin somut koşullarından kaynaklanan ve bilimsel metoda dayalı bir gelecek için çalışacağım. Çalışanlardan yanayım." demiş ve "beraatını" istemiştir.

Odamızın eski müdürü değerli meslekdaşımıza geçmiş olsun der başarılar dileriz.

DUYURU

15-17 Kasım 1973 günleri arasında odamız genel merkezi tarafından Ankara'da düzenlenen "Elektrik Enerjisi Teknik Kongresi"ne sunulan tebliğler kitap haline getirilmiştir.

Dileyen üyelerimiz ücretsiz olarak İstanbul Şubemizden sağlayabilirler.

AYDINLIĞA DOĞRU

T.M.M.O.B. ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI İSTANBUL ŞUBESİ ADINA SAHİBİ: YÜKSEL BİRDAL/SORUMLU YAZI İŞLERİ YÖNETMENİ: ERSİN KAYA/YAZIŞMA ADRESİ: EMO İSTANBUL ŞUBESİ CUMHURİYET CAD. 283 KAT 2 HARBİYE İSTANBUL/TELEFON: 48 13 13/ SAYISI 100 KURUŞ/YILLIK ABONESİ 10 T.L./ EMO ÜYELERİNE ÜCRETSİZ GÖNDERİLİR/AYLIK,MESLEKİ YAYIN ORGANIDIR BASKI KARACA OFSET/İLAN FİYATI: TEK SÜTUN CM'İ 5 T.L.

SON BASKI TARİHİ 6.MAYIS.1974